

ویژه نامه ورودی ها

- + سخنی با ورودی ها (دکتر وحید حسینی، دکتر حمید حق شناس و گروهی از فعالان دانشجویی)
- + تابستان در دانشکده چه گذشت؟ (خلاصه ای از فعالیت ها در محور و صنفی)
- + معرفی تئاتر (روزهای بی باران) و کتاب (باران درخت نشین)
- + صفحه آزاد: کارآموزی

پرواز ۹۷ مکانیک

صاحب امتیاز: انجمن علمی دانشکده مهندسی مکانیک (محرور)

مدیر مسئول: حمیدرضا فتاحی

سر دبیر: سید محمد حسین قاسمی

دبیران: امیر حسین آقایی - ستاره بیات

ویراستاران: علی مظفری - سید محمد حسین قاسمی

صفحه آرا: امیر حسین آقایی

طراح جلد: مریم احمدی

همکاران این شماره: سید محمد حسین قاسمی - امیر حسین آقایی - حمیدرضا فتاحی - مریم عراقی - مطهره شریفی نیا - علی لطفی - سبحان رحمانی - امیر هرمزی نژاد - سپهر مرادی - نیلوفر مرادی - محمد حسن خواجه‌دهی - پویا عرب - پویا کبیرزاده - مهدی دیزانی - مهرداد شعاعی - رضا علیپور - علی پارچه‌فروش

سخنی با ورودی‌ها

امیر حسین آقایی ورودی ۹۶ مکانیک

به نظرم قبل از گفتن سلام به شما ورودی‌های جدید باید بگویم که خسته نباشید؛ چون اولین سد بزرگ زندگی‌تان، کنکور، را با موفقیت پشت سر گذاشتید و الان که اینجا هستید و در حال خواندن این مطلب، باید به عنوان یک دوست بگویم امیدوارم موانع بزرگ زندگی‌تان را در آینده به همین خوبی و حتی بهتر پشت سر بگذارید.

باید بگویم از روز اولی که وارد این دانشگاه می‌شوید، یک تفاوت عمده بین شما و بقیه حس می‌شود؛ اینکه شما شریفی هستید. دانشجوی بهترین دانشگاه کشور. شریف یک دید متفاوت نسبت به شما در جامعه ایجاد خواهد کرد. شاید الان حس نشود اما در آینده‌ای نزدیک متوجه آن خواهید شد، پس عجله نکنید. شریف دانشگاهی است که خیلی‌ها آرزوی بودن در آن را داشتند، پس الان که به مدت چهار یا پنج سال برای دوره‌ی کارشناسی اینجا هستید، قدر موقعیتی را که برایتان پیش آمده بدانید تا آن را از دست ندهید. سعی کنید در ترم‌های اول و دوم که هنوز تجربه‌ی کافی ندارید، با ورودی‌های گذشته مشورت کنید تا مسیر اشتباهی را انتخاب نکنید و همه‌ی ما نیز زمانی از سال‌های بالایی‌های خودمان پرسیده‌ایم؛ پس خواهش مندم خجالت را کنار بگذارید. تاکید می‌کنم که اگر شما صرفاً مانند یک ربات تنها به درس و کتاب بپردازید، بسیار ضرر خواهید کرد؛ بلکه باید در کنار درس خواندن تجربه کسب کنید، در اجتماع بودن را یاد بگیرید، با مردم معاشرت کنید و از همه مهم‌تر از زندگی دانشجویی خود لذت ببرید. وقتی با دانشگاه کاملاً آشنا شدید و دید مناسبی پیدا کردید، در گروه‌های دانشجویی عضو شوید و کار گروهی را یاد بگیرید. مهارت نوشتن خودتان را تقویت کنید؛ چون بالاخره روزی باید پایان‌نامه و کتاب بنویسید و این کار تجربه‌ی نویسندگی شما را در گذشته نیاز دارد. همه‌ی این حرف‌ها به کنار؛ تا زمانی که شما خودتان را باور نکنید و به توانایی‌هایتان ایمان نداشته باشید، پیشرفت نخواهید کرد؛ پس خودباوری را از هم‌اکنون سرلوحه‌ی زندگی‌تان قرار دهید. برای همه‌ی شما ورودی‌های عزیز آرزوی موفقیت دارم. به خودت مطمئن باش!

سرمقاله

سید محمد حسین قاسمی ورودی ۹۵ مکانیک

زندگی صحنه‌ی یکتای هنرمندی ماست
هر کسی نغمه‌ی خود خواند و از صحنه رود
صحنه پیوسته جاست
خرم آن نغمه که مردم بسپارند به یاد...

خوشحالیم که می‌توانیم در خدمت شما دوستان ورودی باشیم. عزیزانی که پرائرژ و پرتوان از اشپایا اولین آزمون مهم زندگی عبور کرده‌اید و حال در ابتدای مسیر جدیدی از زندگی هستید. بی شک تغییر، جزء لاینفک زندگی همه‌ی ماست. انتقال از مدرسه به دانشگاه نیز از جمله تغییراتی است که تمام ما ناگزیر به اعمال آن در زندگی خود هستیم. در این راه داشته‌های زیادی را از دست داده و اندوخته‌های دیگری را نیز به دست می‌آوریم. تمام سعی‌مان می‌بایستی بر این باشد که به دست آوردن اندوخته‌هایمان نسبت به از دست دادن داشته‌ها پیشی گیرد.

پس هم و غم خود را بر رشد فردی و اجتماعی‌تان بگذارید. از سال‌های بالایی خود که آن‌ها نیز تجربه‌ی بودن در جایگاه فعلی شما را دارند، در موارد لازم مشورت بگیرید، با هم‌کلاسی‌های خود که از سراسر میهن عزیزمان گرد آمده‌اند، تعامل داشته باشید و از این دوران زندگی خود لذت ببرید. نکته آخر این که بستر فعالیت دانشجویی در شریف مهیاست... پس تک‌بعدی نباشید و زندگی اجتماعی را تمرین کنید.

در پایان لازم می‌دانم تشکر ویژه‌ای کنم از دوست عزیزم، پویا عرب، که از بهترین‌های دانشگاه است و جایگاه فعلی خود را به عنوان سر دبیر خمش، و ام‌دار پویا جان هستم که یک سال در کنار او تجربه اندوزی کردم. از خانم عراقی که همیشه در کنار خمش بوده، هستند و خواهند بود نیز سپاس گزارم. همچنین حمیدرضا فتاحی، مسئول فرهنگی محور، که مطمئنم دوران درخشانی در مدت مسئولیت وی سپری خواهد شد. دبیران این دوره از نشریه، امیر حسین آقایی و ستاره بیات هستند. امیر حسین که همواره کمک‌حال من بوده و از فعال‌ترین و پویاترین رفیقان من است و امیدوارم همیشه همین‌طور سرزنده و موفق باشد. خانم بیات نیز به همراه مهرداد شعاعی عزیز، مسئولیت کانال تلگرامی ما را بر عهده دارند. از تمامی ورودی‌های عزیز برای همکاری در نشریه دعوت می‌شود. خمش متعلق به شماست! مؤید و منصور باشید.

سخن اساتید به ورودی ها

برای ورودی های ۹۷ دانشگاه شریف ابتدا آرزوی موفقیت دارم، ان شاء الله که موفق باشید. امیدوارم از این انتخاب تان راضی بوده و برای خودتان آینده خوبی رقم بزنید

به عنوان کسی که ورودی دانشگاه شریف بودم؛ اولاً احساس هیجان بسیار زیادی را که شما به خاطر محیط جدید، دانشگاه جدید و بهترین دانشگاه کشور دارید درک می کنم و ان شاء الله این احساس هیجان، شادی و این انرژی ابتدای کار برایتان تا آخر دوره باقی بماند

فکر می کنم که باید اولویت تان در دانشگاه صنعتی شریف همچنان بر تحصیل، کسب علم، یادگیری و فن آموزی متمرکز باشد؛ اینجا همه ی امکانات و شرایط برای یادگیری فراهم است و می توانید علاوه بر دروس مصوب دانشگاه که باید بگذرانید و مدرک تان را بگیرید، چیزهایی دیگر هم یاد بگیرید؛ بنابراین باید از این فرصت ها استفاده کنید. فرصت جوانی و مسئولیت های کمتر در زندگی، این ها، فرصت هایی نیستند که بعدها به این راحتی نصیب تان شود و این یکی از بهترین چهار سال های زندگی تان است.

در کنار تحصیل، ان شاء الله معدل بالا، نمرات قوی، پژوهش و کارهای آموزشی خوب، حتماً باید از این فرصت دانشگاه استفاده کنید که ابعاد دیگر شخصیت تان را هم رشد بدهید؛ اینجا فرصت خیلی خوبی برای کار اجتماعی، کار تیمی، پیدا کردن دوست های خوب، ورزش و هنر است. این فرصت ها ممکن است بعداً در زندگی به دلیل مشغله، کار، نیاز به درآمد و تشکیل خانواده به راحتی گیر نیاید؛ بنابراین خیلی تاکید می کنم که علاوه بر اینکه سعی کنید در استان را در وضعیت خوبی نگه دارید، اجازه بدهید ابعاد دیگر شخصیت تان هم در زمینه هایی که علاقه دارید رشد بکند و این شما را به عنوان یک انسان جوان دانش آموخته ای که چیزهای دیگر هم بلد است و می تواند در جامعه حق خودش را بگیرد شاخص می کند. این شاید یکی از مهمترین مواردی است که به نظر من نباید فراموش کنید.

انشاء الله رمز موفقیت شما در پایان دوره صرفاً نمره، معدل و تحصیلات نباشد، ما مثال های خیلی زیادی داریم از آدم هایی که در دانشگاه شریف معدل های بالایی گرفتند ولی انسان های موفق نبودند و کسانی که از لحاظ درسی آدم های متوسطی بودند و انسان های بسیار موفق شدند؛ باید دنبال علاقه تان بروید، دنبال آن جایی که فکر می کنید برای بقیه ی عمرتان می خواهید خدمت رسانی کنید، کار بکنید، یاد بگیرید و البته پول در بیاورید؛ اگر دنبال علاقه تان

بروید در واقع می توانید انسان موفق بشوید صرفاً معدل و نمره نیست؛ هر چند آن ها هم یکی از پایه های موفقیت هستند. این ها شاید چیزهایی هستند که من بعد از بیست سال پیمودن همین دوره کارشناسی و کارشناسی ارشد در شریف، رفتن به بیرون، برگشتن و تدریس در شریف می توانم به شما بگویم. خواهید دید که دانشگاه مشکلاتی دارد و اذیت خواهید شد، هنگام انتخاب واحد، انتخاب استاد، کار کردن با استاد های مختلف، بحث های اداری، کاغذبازی، بروکراسی، کم بودن رفاه، بدمزه بودن غذا، خوب نبودن خوابگاه؛ ولی چون کسی هستم که جاهای مختلف را دیده ام این را می خواهم بگویم که شما در یکی از بهترین دانشگاه های ایران از هر جهت هستید، درست است که مشکلاتی می بینید ولی یادتان باشد که در یک جای بسیار خوب تحصیل می کنید قدر آن را بدانید؛ البته مشکلات را هم سعی کنید حل کنید و دلسرد نشوید. دانشگاه یک نمونه ی کوچکی از جامعه ی بیرون است. اگر اینجا توانستید با مشکلات کنار بیایید، آن ها را حل کنید، و زحمت بکشید؛ قطعاً وقتی از دانشگاه بروید هم می توانید آدم های موفق بشوید؛ بنابراین این هم نکته ای است که باید در دانشگاه حواستان باشد.

نکته آخر این که، اینجا بهترین دوستان دوره ی زندگی تان را پیدا می کنید؛ در دانشگاه از این فرصت استفاده کنید و شبکه ی خود را تکمیل کنید، دوستان خوبی پیدا کنید. دوستانی که به لحاظ اخلاق، دین داری، ادب، فرهنگ اجتماعی و علمی از خود آدم سرآمدتر باشند که باعث رشد آدم بشوند؛ بنابراین اولاً در انتخاب دوست دقت کنید و بعد هم سعی کنید این پایه های دوستی را قوی بکنید. ما خیلی افرادی داریم که بعد از ۲۰، ۲۵ سال، هنوز از دوره لیسانس با هم ارتباط دارند؛ ارتباط خانوادگی، ارتباط کاری و ... به عنوان مثال با هم دیگر شرکت تاسیس کرده اند.

دکتر حمید حق شناس گرگانی اسناد مرکز گرافیک مهندسی

دوری نکنید و در نظر داشته باشید که دانشگاه فقط محل ارتقاء علمی نیست؛ بلکه محل توسعه‌ی ارتباطات اجتماعی و یادگرفتن زندگی در جامعه نیز هست. در پاسخ به سوال اغلب ترم‌اولی‌ها درباره‌ی اینکه «بازار کار چگونه است؟» باید گفت که زمانی برای یک دانشجوی شریف بازار کار وجود ندارد که آن رشته از بین رفته باشد. وجود بازار کار برای یک دانشجوی متوسط در دانشگاهی رده چندان مطرح می‌شود. همواره اسم شریف صنعت را وسوسه می‌کند و کارفرما می‌داند با یک فردی کار می‌کند که در مدتی بسیار کوتاه تر از دیگران مهارت و تجربیات لازم را به دست خواهد آورد و هم چنین با شخصی توانمند در ارائه ایده، خلاقیت و ابتکار روبروست. البته گفتنی است که برای دانشجویان شریف فرش قرمز پهن نکرده‌اند، بلکه باید بتوانند با نشان دادن توانایی خود جای خودشان را باز کنند.

از آنجا که در سه یا چهار ترم اول دانشجویان باید دروس پایه مثل ریاضیات را بگذرانند تا بتوانند پایه‌ی مناسب برای فراگیری دروس تخصصی سطح بالا را فراهم کنند، ممکن است این ذهنیت ایجاد شود که دروس دانشگاهی کاربرد چندانی در صنعت نداشته و دروس و صنعت دو مقوله‌ی جدا از هم هستند؛ اما اینگونه نیست و از حدود ترم چهارم می‌توانید به دنبال آشنایی با مراکز صنعتی رشته‌ی خود بروید و مشکلات را ببینید و مهارت‌های مورد نیاز خود و صنعت را شناسایی کنید و به دنبال یادگیری آنها بروید.

اگرچه در دوره کارشناسی نمی‌توانید مانند یک دانشجوی ارشد یا دکتری به پژوهش بپردازید؛ اما توصیه اکید می‌کنم به عنوان دستیار در فعالیت‌های پژوهشی آنان شرکت کنید تا با دنیای پژوهشگران آشنا شوید و لذت پژوهش را درک کنید.

چیزی که خیلی از شما به دنبالش هستید، اپلای و رفتن به دنبال آرزوهای خود در خارج است؛ اما عجله نکنید. به جای آنکه یک پیش بین خوب باشید، یک استراتژیست خوب باشید تا بتوانید در مواقع نیاز بهترین تصمیم را بگیرید. اپلای به دیدگاه‌ها و مشخصات فردی هر شخص، وضعیت تحصیلی و شرایط پذیرش دانشگاه مقصد آن هم در اواخر دوره‌ی تحصیلی بستگی دارد. پس از الان تصمیم قطعی نگیرید و در زمان مناسب با افراد مختلف مشورت کنید تا بهترین تصمیم را بگیرید.

در پایان برای همه‌ی شما آرزوی موفقیت می‌کنم.

سلام به ورودی‌های جدید و تبریک به مناسبت قبولی در این دانشگاه

باید خدمت شما بگویم که وارد دانشگاهی شدید که بدون اغراق بهترین دانشگاه ایران است و بعدها متوجه تفاوت‌هایی که این دانشگاه با دانشگاه‌های دیگر کشور، حتی دانشگاه‌های منطقه و دنیا دارد، خواهید شد.

در رتبه‌بندی‌های جهانی موجود، دانشگاه شریف معمولاً در جایگاه ۴۰۰-۵۰۰ و گاهی مقداری بالاتر از آن و در مقیاس QS مقداری پایین‌تر قرار دارد؛ که البته این رتبه‌بندی‌ها بر اساس معیارهای زیادی مانند بودجه سرانه دانشگاه، نسبت استاد به دانشجو و مسائلی از این دست تعیین می‌شود. اما اگر دانشگاه را بر اساس کیفیت اساتید هیئت علمی و دانشجویان بررسی کنید، قطعاً می‌توان از روی خروجی‌های دانشگاه به نتایج خوبی دست یافت. به یقین می‌توان گفت اغلب خروجی‌ها و نه عده خاصی از آن‌ها، در بهترین دانشگاه‌های آمریکا، کانادا و اروپا می‌توانند پذیرش بگیرند و یا مشغول به تحصیل هستند و جزو افراد موفق در آن جا محسوب می‌شوند. این یک دستاورد منحصر به فرد برای دانشگاه است و نشان از کیفیت بالای آموزش و توانمندی بالای دانشجویان ورودی است و کمتر دانشگاهی را می‌توان نام برد که بهترین استعدادهای کشور را با این روش دست‌چین کند و به این خوبی نتیجه بدهد. بنابراین مطمئن باشید که جای خوبی آمدید و بعدها افتخار خواهید کرد که دانشجوی شریف بوده‌اید. افراد بزرگی از این دانشگاه فارغ التحصیل شده‌اند که کمابیش با آن‌ها آشنایی دارید.

در مورد ترم‌های اول دانشگاه، اغلب دانشجویان فکر می‌کنند که پس از تحمل یک دوره سختی و ریاضت کشیدن، به دانشگاه وارد شده و دیگر کار تمام شده و به منطقه آرام رسیده‌اند. اما اتفاقاً این ورود، اول ماجراست؛ چون معمولاً در ترم‌های اولیه، تغییر روحی مشهود را نسبت به مقطع تحصیلی گذشته حس می‌کنند و آن هم مواجهه با کتاب‌هایی حجیم‌تر از دبیرستان و داشتن مدت زمانی کوتاه‌تر برای مطالعه آنها است و در نظر داشته‌باشید که بعد از گذشت سه الی چهار هفته از شروع ترم میان ترم‌ها آغاز می‌شود که این لازمه‌اش این است که درس‌ها را از ابتدا جدی بگیرید و این را نمی‌گوییم که دچار ترس و دلهره بشوید؛ اما معمولاً به دلیل دیدگاهی که دانشجویان ترم اولی نسبت به دروس دارند، دچار افت تحصیلی نسبت به دبیرستان می‌شوند. برای جلوگیری از این اتفاق سعی کنید در کلاس‌های درس اساتید و کلاس‌های حل تمرین حضور مرتب پیدا کنید و البته نه به این معنا که ماشینی عمل کنید. از طرف دیگر وجود منابع اصلی و ترجمه نشده در درس‌ها است که بهتر است از هم اکنون خود را به آن عادت دهید. اگر حیانا در ترم اول معدل خوبی کسب نکردید ناراحت نباشید؛ زیرا از ترم دوم می‌توانید رشته کار را به دست خودتان بگیرید. گرچه دانشجویانی بوده‌اند که در همان ترم اول تحصیل معدل خیلی خوبی کسب کرده‌اند؛ اما این، کار آسانی نیست و تلاش بسیار نیاز دارد که البته روال دانشگاه نیز این طور نیست. به دانشگاه با این دید نگاه نکنید که می‌خواهیم به یک هدفی در انتهای دوره‌ی تحصیلی خودمان برسیم که نقطه انتهایی مسیر و نقطه ابتدایی آن، ورود به دانشگاه است و در فاصله‌ی میان این دو باید دوباره سختی کشید تا به آن چه می‌خواهیم برسیم؛ بلکه این دوره، یکی از بهترین دوره‌های زندگی شماست و باید از این درس خواندن و دوران دانشجویی لذت ببرید. پس درس‌هایتان را بخوانید و تلاش‌تان را بکنید و در کنار آن به شکل لذت بخش این کار را انجام بدهید؛ چون برای سختی کشیدن این جا نیامدید؛ بلکه آمده‌اید که مطالب جدیدی یاد بگیرید، از نظر علمی ارتقاء پیدا کنید و در کنارش از دوره دانشجویی خودتان لذت ببرید. مسائل فوق برنامه را هم تا جایی که درس‌ها اجازه می‌دهند وارد بشوید؛ البته در هیچ کدام غرق نشوید به شکلی که درس‌هایتان را تحت تاثیر قرار دهد و در عین حال خیلی هم از آن‌ها

سخن فعالان فرهنگی

به ورودی ها

علی لطفی
ورودی ۹۴ مکانیک

با درود به روان پاک بنیان گذار انقلاب اسلامی، من، علی لطفی، ورودی سه سال پیش دانشگاه (۱)، ورود شما نودانشجویان را به پرواز شماره ۱۳۹۷ مهندسی مکانیک به کاپیتانی دکتر کاظم زاده خوش آمد می گویم. مدت پرواز ۴ سال تعیین شده است. مقصد ما مدرک کارشناسی مکانیک و حداکثر ارتفاع ما از سطح آب های آزاد راهروهای طبقه دوم دانشکده می باشد!

جهت حفظ ایمنی پرواز، کمر همت ببندید. پستی صندلی خود را به حالت پرتلاش کنکوری برگردانید و به علامت نکشیدن سیگار و شیطنت های جوانی در طول پرواز توجه فرمایید. این دانشگاه مجهز به چند درب خروجی می باشد. یک در در جلو به سمت کار تخصصی و خدمت به جامعه و چند در در عقب به دانشگاه های سراسر دنیا. چنانچه در شرایط آرام داخل کابین تغییر ناگهانی رخ دهد رفقای خوش مرام و سال بالایی های دلسوز، همراه شما خواهند بود. توجه کنید در همه حال، تنها تکیه گاه همان است که شما را تا این جایاری کرده و هرگز شما را فراموش نخواهد کرد. من از طرف کادر دانشجویان مکانیک اقامت خوشی را برایتان در دانشگاه شریف آرزو مند و امیدوارم پروازی ایمن و موفق درپیش داشته باشید (:

سبحان رحمانی
ورودی ۹۴ مکانیک

من هم سه سال پیش ورودی بودم ... امروز که این متن رو می خونید چند روزی تو دانشگاه بودید و خیلی چیزها رو تجربه کردید و چیزهای دیگه ای هم بوده که تجربه نکردید .

به نظرم بزرگترین فایده ی شریف اینه که از هر جنس تجربه و آدمی که بخواید توش پیدا میشه . از یکی مثل رضا امیرخانی که مثل شما مکانیک تو همین دانشکده می خونده ولی به این نتیجه میرسه که درس رو ادامه نده و بره نویسنده بشه یا یکی مثل دکتر دورعلی که داره کارهای خفن صنعتی انجام میده . جایی که ما هستیم جایی هست که آدمای بزرگی اینجا بودن و به جاهای بزرگی رسیدن . پس ما هم می تونیم که بزرگ باشیم و به جاهای بزرگ برسیم ولی این بزرگ شدن چند تا چیز می خواد . به نظرم مهم ترینش اینه که بدونیم زندگی بعد از ورود به شریف یه زندگی جدید و آدم تو زندگی جدیدش باید هدف های جدید داشته باشه . هدف هایی از جنس بزرگ شدن و به جاهای بزرگ رسیدن ...

مطهره شریفی نبا
ورودی ۹۲ مکانیک

سلام دوستان تبریک میگم بهتون ، که به انتخاب هاتون رسیدید با یکم بالا و پایین البته . ادامه ی مسیرتون هم مثل همین انتخاب رشته اس، به انتخاب اول نرسیده به انتخاب پنجم که می رسید . پس مهمه که تا انتخاب پنجم مون حداقل حساب شده عمل کنیم . به عنوان یه دوست بخوام چیزی که خودم یاد گرفتم رو بگم بهتون اینه که شاد زندگی کنید ، حتی اگه مخالف خواسته ی خیلی ها باشه . دوستی های دوره ی کارشناسی عموما از بهترین نوع دوستی ها هستن ، دوستی های قشنگی رو تجربه کنید که دوستا تو راه شاد زیستن کمک های بزرگی هستن . همیشه شاد باشید دوستای تازه ی من

امیر هرمزی نژاد
ورودی ۹۲ مکانیک

سلام اول از همه بهتون بابت شریفی شدن تبریک میگم . توصیه اولم بهتون اینه که یه سرچ بزنید و ببینید چه افراد خفنی، شریفی بودن و شما از الان با اونا وارد یه خانواده ی مشترک شدید . البته تا دلتون بخواد هم آدم ناموفق شریفی داریم که خب اسمشون تونت پیدا نمیشه! پس حواستون باشه شریفی بودن فقط یه بستر خیلی خیلی مناسبه برای رشد در هر زمینه ای ؛ ولی ضامن موفقیت شما نیست! وقتی بهم گفتن برای ورودی ها متن کوتاهی بنویسم از روز اول تا آخر دوره ی کارشناسی مثل یه فیلم خیلی سریع برام مرور شد . به شخصه از مسیری که طی کردم راضی و خوشحالم . پیشنهادم بهتون اینه که یکی دو ماهی با افراد مختلف حرف بزنید و بگردید و فکر کنید که وقتی دوره ی لیسانستون تموم میشه اگه چه کارهایی رو کرده باشید و چه کارهایی رو نکرده باشید در نهایت از خودتون راضی هستید؟! بعد با تمام قوا برید سراغش! به امید موفقیت همتون

گفتمان

سپهر مرادی
ورودی ۹۵ مکانیک

بهترین شهر دانشجویی انتخاب می‌شود. هر سال برای یکی از دانشجویهای مستر همه‌ی هزینه‌ها را تامین می‌کند که فاند «امید» نام دارد.

قبل از نوشتن رزومه (CV) نمونه‌هایی از آن ببینید. کارهای داوطلبانه، تدریس، داشتن مقاله، کار پژوهشی، تسلط به نرم‌افزار و فعالیت‌های دانشجویی خیلی ارزشمند هستند. انگیزه نامه (SOP) در واقع دلیلی است که این رشته و دانشگاه را برای ادامه‌ی تحصیل انتخاب کردید و حتماً برای نوشتن آن وقت بذارید. چیزهایی بنویسید که شمارا از بقیه متمایز می‌کند.

داشتن مدرک زبان شرط اصلی برای گرفتن پذیرش است. تافل یا آیلتس و بسته به دانشگاه، آزمون GRE لازم است. حد نصاب نمره‌ها از سایت دانشگاه باید چک شود. معمولاً برای تافل نمره‌ی ۱۰۰ به بالا قابل قبول است.

ریکام (Recommendation Letter) از استادی گرفته‌شود که در درجه‌ی اول راجع به شما خوب می‌نویسد و در درجه‌ی دوم دارای اعتبار باشد. دانشگاه حداکثر ۳ ریکام در فرم درخواست قبول می‌کند. از حداقل دو هفته قبل از تکمیل فرم پذیرش دانشگاه برای ریکام به استادها درخواست بدهید.

برای ادامه‌ی تحصیل و مدرک خود به این موضوع توجه داشته باشید که اگر چه حقوق کار در دکتري بیشتر است؛ ولی به دلیل همین حقوق بالا تعداد شغل‌های محدودتری دارد؛ در صورتی که برای مستر کار بیشتر است. همچنین سبک کاری این دو مدرک با هم تفاوت دارد.

در آخر، ادامه‌ی تحصیل و مهاجرت را از همه‌ی جنبه‌ها برای خود بررسی کنید و موفق شدن را لزوماً به معنی زندگی در خارج ندانید. درباره متغیرهای مرتبط تحقیق کنید، به هر کدام امتیاز دهید و تصمیم خود را بر اساس این امتیازها بگیرید.

از نکات مثبت این گفتمان، فرصت زیاد برای پاسخ به سوال‌های دانشجویان بود که باعث شد تعداد زیادی از ابهامات و تصورات اشتباه در این زمینه برطرف شود؛ همچنین به بررسی پذیرش در دوره‌ی ارشد پرداخته شد که مفید بود.

چند پیشنهاد با توجه به نظر شخصی‌ام برای بهبود این جلسه می‌توانم ارائه دهم.

تجربه‌ی پذیرش گرفتن و ادامه‌ی تحصیل در دانشگاه خوب می‌تواند خیلی جالب و باارزش باشد. یکی از بهترین راه‌های شناخت این مسیر شنیدن تجارب دانشجویهایی است که در این راه موفق شدند. این سری از جلسات گفتمان با همین تفکر و با دعوت از خانم امامی که از دانشگاه می‌شیگان (جزء ۲۰ دانشگاه برتر دنیا) پذیرش گرفته‌بودند، برگزار شد.

برای شرح جلسه سعی می‌کنم متن را به شکل مفیدترین کاغذ یادداشتی که در جریان جلسه می‌شد نوشت بنویسم؛ پس خیلی بی‌مقدمه شروع می‌شود.

دانشگاه مورد نظرتان رو از نظر استاده‌ها، فضای فیزیکی، رتبه‌بندی و شرایط کار بعد از تحصیل بررسی کنید. شهر دانشگاهی را از نظر هزینه‌های زندگی، شرایط مهاجرت و آب و هوا چک کنید.

آمریکا فرصت‌های شغلی و دانشگاه‌های بسیار خوب دارد؛ ولی دانشگاه‌ها به ندرت فاند برای دوره مستر (ارشد) می‌دهند؛ در حالی که فاند گرفتن برای دوره‌ی دکتري و یا دکتري مستقیم خیلی راحت تر است. برای تامین هزینه از راه‌هایی مثل اسکولارشیپ، تدریس (TA) یا کار در دانشگاه (RA) باید استفاده کرد. مهاجرت، سختی دارد و هزینه‌ی زندگی بالا است.

پذیرش کانادا توسط یک استاد انجام می‌شود؛ در حالی که پذیرش های آمریکا از طریق یک کمیته در دانشگاه بررسی می‌شود. کانادا فاند تحصیلی به دوره‌ی مستر می‌دهد که قسمتی از هزینه‌ها را پوشش می‌دهد. دانشگاه‌های کانادا بیشتر تحقیقاتی هستند؛ در حالی که دانشگاه‌های آمریکا در ارتباط با صنعت هستند. فرصت های شغلی کانادا محدودتر از آمریکا است. گرفتن پاسپورت کانادا راحت‌تر از آمریکا است.

وضعیت کار در اروپا خوب است. فاند در اروپا نه از طریق دانشگاه بلکه از طریق دولت تامین می‌شود و پروسه‌ی جدایی از پذیرش دانشگاه دارد. اکثر دانشگاه‌ها دوره‌های بین‌المللی انگلیسی زبان دارند که به مدرک زبان آن کشور نیاز ندارد. کشورهایی مثل آلمان برای پاسپورت سخت‌گیر هستند.

انگلستان هزینه‌های دانشگاه بالایی دارد و فاند نمی‌دهد؛ ولی دانشگاه‌های خیلی خوبی دارد و چندین سال است که به عنوان

بهتر بود اطلاعاتی راجع به رشته‌ی مکانیک در دانشگاه‌های برتر مثل زمینه‌های فعالیت برجسته‌ی هر دانشگاه در این رشته ارائه می‌شد.

با توجه به سوال‌های زیادی که وجود داشت، وقت جلسه کم بود و شاید نیاز به دو جلسه برای این موضوع بود.

اطلاعاتی که عنوان شد کمی کلی بود و بهتر بود دقیق‌تر به هر کدام پرداخته می‌شد. مثلاً چگونگی دریافت اسکو لارشیپ.

دعوت از افراد مختلف در این زمینه می‌تواند اطلاعات کامل‌تری از چند دیدگاه در اختیار دانشجویان قرار دهد.

چه خوب است اگر سعی کنیم تجربه‌های مفیدی را که در مسیر دانشجویی خود بدست آوردیم با بقیه به اشتراک بذاریم؛ در این صورت وقت و انرژی افراد صرف به دست آوردن تجربه‌های ارزشمندتری می‌شود که به رشد دانشکده کمک‌های زیادی خواهد کرد.

صنفی می‌گوید!

رضا علیپور
ورودی ۹۴ مکانیک

علی بارچه‌فروش
ورودی ۹۵ مکانیک

صنفی چی هست اصلاً؟؟

شورای صنفی دانشکده یه گروه دانشجویی است که هر سال توسط دانشجویان دانشکده انتخاب می‌شود تا برای خود دانشجویان کار کنند. حالا شاید سوال پیش بیاد که چه کارهایی؟ از مسائل رفاهی دانشکده بگیر تا مسائل آموزشی دانشکده را صنفی باید پیگیری کند؛ یعنی یک تعامل بین استاتید و دانشجو ها برقرار کند تا به نفع هر دو قشر دانشکده باشد.

تابستان گذشته که دانشگاه مثل همیشه خلوت بود صنفی دانشکده برخلاف سال های قبل پرکار تر از همیشه بود. برای تغییر، برای بهتر کردن دانشکده و برای رسیدن به آینده ای بهتر و پر امیدتر.....

مسائل پیگیری شده به صورت خیلی خلاصه در پایین آورده شده تا علاوه بر آشنایی بیشتر ورودی های ۹۷ با شورای صنفی، اطلاع رسانی ای نیز در مورد مشغله های شورای صنفی دانشکده به گوش دانشجویان عزیز برسد. به امید تغییرات بزرگتر و بهتر و دانشکده ای بهتر....

کمد

تازه ترین خبر در مورد مسئله کمد دانشکده، فراخوان جمع آوری و تحویل کلید کمدها می‌باشد.

متأسفانه بسیاری از کمدها در اختیار ورودی های سالهای ۸۴ و ۸۵ می‌باشد که هنوز! این دوستان کمد ها را در اختیار دارند. بعد از تحویل گرفتن کلیدها و باز شدن کمدهایی که کلید آن‌ها تحویل داده نشده‌اند، فراخوان برای دریافت کمد توسط اشخاص جدید آغاز می‌گردد.

واحد های اختیاری

درس های طراحی و توسعه محصول، تزییق پلاستیک، رباتیک، مدیریت و کنترل پروژه این ترم ارائه شد و قرار شد درس های طراحی دقیق، طراحی کنترلر و بیومکانیک عمومی در صورت امکان در ترم بعد ارائه شوند.

کارآموزی

در جلسه ای که با دکتر تقی پور برگزارشد، مشکلات و دغدغه‌های دانشجویان از قبیل زیاد بودن ساعت کارآموزی، عدم بازده مناسب، همزمانی این دوره در سال آخر با مسائل کنکور کارشناسی ارشد و اپلای با ایشان مطرح گردید و پیشنهادهایی برای کاهش ساعت کارآموزی، افزایش کیفیت و نحوه تحویل گزارش به ایشان گفته شد.

آزمایشگاه ها

در مورد گزارش آزمایشگاه ها تلاش صورت گرفته است تا با همکاری اساتید و مسئولین آزمایشگاه تغییراتی در دستور کارها انجام شود و سعی شود تا حد امکان سوالات و پرسش‌های مرتبط و مفید در دستور کارها باقی بماند.

چارت درسی

طی چندین جلسه که اعضای شورا در تابستان با یکدیگر برگزار کردند، برخی از مشکلات چارت اعم از پیش‌نیازی-هم‌نیازی‌های نامناسب پیدا شدند. مانند: پیش‌نیازهای درس اندازه‌گیری و یا دانشکده ای کردن برق ۲ و ...

در طول ترم‌های آتی رفع این مشکلات مورد توجه قرار خواهند گرفت.

سیلابس دروس

شورا در نظر دارد تا با بررسی های بیشتر و در صورت امکان بتواند مقداری از سیلابس غیر کاربردی دروس که وقت دانشجو را میگیرند و بازدهی خاصی ندارند حذف کرده و به جای آن نرم افزار مخصوص هر درس جایگزین شود؛ اما مشکلات فراوانی پیش روی این کار هست و این تغییرات از بقیه موارد گفته شده احتمال کمتری برای انجام دارند .

کارگاه مهارت‌های آکادمیک

محمد حسن خواجه دهی

ورودی ۹۵ مکانیک

برنامه‌ریزی کارگاه به شکل خوبی انجام شده بود و مطالب به شکل مناسبی توضیح داده شدند. البته شاید سطح کار به حدی نبود که بعد از گذراندن آن CV هایمان چشمان اعضای کمیته‌های دانشگاه‌ها را بنوازند و CL هایمان انگشت حیرت مسئولین استخدام را در کنار لب‌هایشان نگه دارد؛ لیکن در حدی که به قول معروف کار آدم راه بیفتد (یا کمی بیشتر) و بداند که وجود داشتن گپ در تایم لاین تحصیلی و حرفه‌ای، نشانه‌ی بدی محسوب می‌شود یا تا جایی که می‌شود باید مطالب بی‌ربط را در کانون توجه رزومه قرار نداد؛ یعنی حتی اگر شما مدال المپیک در هشت رشته مختلف ورزشی داشته باشید بهتر است این مطلب را در انتهای رزومه مطرح کنید و توجه بیشتر را روی تحصیلاتتان در دانشگاه بگذارید. گیرنده کاور لتر باید درست تشخیص داده‌شود، آغاز آن محترمانه باشد و در آن مطالب مشار الیه در CV مورد توضیح قرار نگیرند. شاید بخشی که راجع به مصاحبه حرف زده شد، درخشان‌ترین بخش کارگاه محسوب شود. در این بخش سوالات متداول مصاحبه‌ها و جواب‌های پیشنهادی مطرح شد، البته در دو مورد «در هنگام مصاحبه، چه طور لباس بپوشیم؟» و «در پاسخ به سوال راجع به نقطه ضعفمان چه بگوییم؟»

قطعاً یکی از نامناسب‌ترین کارهایی که یک آدم از نسل گذشته توان انجام دادنش را دارد، تلاش برای شبیه‌شدن به نسل جدید است؛ اما تلاش استاد محمود چیدری، قابل قبول بود و جو صمیمی مناسبی برای تبادل اطلاعات بین افراد حضور یافته در کارگاه شکل گرفت؛ «کارگاه مهارت‌های آکادمیک» که میان تابستانی عجیب که کارگاه‌ها در همه جای دانشگاه - از محور خودمان تا مرکز کارآفرینی - معوق و لغو می‌شدند، با زمان بندی و اطلاع رسانی خوب، توانست کارگاهی نسبتاً موفق باشد.

کارگاه در دو روز برگزار شد، روز اول حول CV و CL چرخید و روز دوم حول CL و مصاحبه و نحوه برقراری ارتباط. پس کارگاه در واقع محدود به نحوه اپلای کردن برای یک شغل یا یک دانشگاه بود. شرکت‌کنندگان کارگاه هم آمده بودند تا یاد بگیرند چه طور اپلای کنند؛ اما با توجه به اینکه نام اعلامی از سمت محور برای این کارگاه، «چگونه اپلای کنیم؟» نبوده، امیدوارانه می‌توانیم تصور کنیم که محور به عمد، نام مهارت‌های آکادمیک را بر این کارگاه گذاشته تا شاید در ادامه، شاهد اپیزودهای بعدی این کارگاه با مضامینی همچون برنامه‌ریزی، مدیریت پروژه، مقاله نویسی و سایر مهارت‌های آکادمیک باشیم. از دیگر شاخصه‌های این کارگاه این بود که استاد، شخصی بود که رزومه‌ها از زیر دستش رد شده و رد می‌شود و این کمک شایانی به این کرد که شرکت‌کننده‌ها رزومه را به چشم یک «رزومه بررسی کن» ببینند، نه مانند همیشه به چشم یک «رزومه بنویس».

talktime

پوپا عرب
ورودی ۹۴ مکانیک

تاکنون تیم از رویداد های خیلی جذاب و جالب محور است که هدف اصلی اش تقویت زبان بچه هاست.

هر هفته به همین بهانه دور هم جمع می شویم و به انگلیسی بحث می کنیم که بیشتر مواقع بحث ها داغ و جنجالی می شوند و اختلاف نظر ها زیاد!

تا حدی که بعضی ها یادشان می رود که هدف از این رویداد صرفا انگلیسی صحبت کردن است و به شدت بحث ها بالا می گیرد!

از جذابیت های این رویداد همین قدر بگویم که اکثر هفته های تابستان تاکنون تیم با استقبال خوب بچه ها برگزار شد و حتی یک دانشجوی دندان پزشکی که مدت هاست در انگلستان زندگی و تحصیل می کند، در روز هایی که در ایران بود، صرفا به خاطر گپ زدن و بحث کردن و نه یادگیری زبان، در جلسات شرکت می کرد!

در جلسات فقط بحث نیست. (یک جلسه بازی مافیا به زبان انگلیسی داشتیم!) و البته موضوعات بحث هم کاملا متنوع و نو هستند و از سخنرانی های TED برای انتخاب موضوع کمک گرفته شده است.

تاکنون تیم روند خود را در پاییز هم به مثابه تابستان ادامه می دهد و اطلاع رسانی زمان جلسات در پاییز به زودی از کانال محور اعلام خواهد شد.

نظرات استاد کمی جای بحث داشت؛ اما استفاده از نظرات یکی از دانشجویان که سابقه ی مورد مصاحبه قرار گرفتن داشت و تحلیل نکته به نکته سوالات متداول، با توجه به دانش اندک بیشتر دانشجویان راجع به نحوه ی مصاحبه، بسیار کمک کننده بود. در ادامه استاد چیدری صحبت هایی درباره ی نحوه برقراری ارتباط با دیگران داشتند که بیشتر برگرفته از تجارب خودشان بود، صحبت هایی با ارزش که شاید به دلیل اینکه به شکل مناسبی روایت نشدند، گیرایی خود را اندکی از دست دادند؛ ولی باز هم احتمالا در ذهن شرکت کنندگان این بذر را کاشت که داشتن شبکه گسترده ی ارتباطات به شدت به موفقیت و ارتقاء جایگاه فرد کمک می کند.

در مجموع کارگاه مهارت های آکادمیک شاید فاصله زیادی با پتانسیل های خود داشت؛ اما در میان دوره های این چنینی نمونه ای بسیار خوب محسوب می شود. شاید به قدری خوب که اگر واقعا کارگاه مهارت های آکادمیک به مجموعه ی کارگاه های مهارت های آکادمیک تبدیل شود، شرکت در آنها می تواند پیشنهاد خوبی برای دانشجویانی باشد که می خواهند مهارت های دانشجویی را نیز داشته باشند. مسلما در صورت تداوم جدی چنین جلساتی، انجمن علمی نیز به پختگی بالایی برای برگزاری این رویدادها می رسد و این، خود، کمک به شاخص سازی و برند سازی در محور می کند.

معرفی تئاتر

پوپا کپرزاده
ورودی ۹۵ مکانیک

روزهای بی باران

صحنه‌های این نمایش چندان چیزی برای دیدن وجود نداشت و فقط شنیدن دیالوگ‌ها برای دنبال کردن تئاتر کافی بود؛ به عبارتی فرق چندانی بین صندلی‌های جلو و آخر سالن نبود.

هم‌چنین مهرداد در یک قسمت که پرسش نمایش را می‌پرسد، از تماشاگران جواب می‌گیرد و نور تماشاگران نیز روشن می‌شود. این تنها قسمتی است که این اتفاق رخ می‌دهد و نور تماشاگر می‌آید و سوالی پیش می‌آورد که این تعامل با مخاطب، آن هم به این محدودی (یک، دو پاسخ پرشتاب بله یا خیر) چه کمکی به پیش‌برد نمایش می‌کند؟ مخاطب ذهنش خودآگاه به واسطه دیدن نمایش با این سوال درگیر شده و با عنصر هم ذات‌پنداری جواب سوال را داده است. پرسیدن مستقیم مهرداد از مخاطب، هم یک تاکید بیش از حد بر فهماندن اندیشه و پرسش نمایش بر مخاطب جلوه می‌کند و هم لحظه‌ای گسستگی از نمایش را موجب می‌شود؛ زیرا که این اتفاق یکبار و گذرا رخ می‌دهد و به جز وجودی و سنت این سبک تبدیل نمی‌گردد.

نکته‌ی ریزبینانه‌ی دیگر شوخی پوریاست که می‌گوید: «یا باید در خارج تماشاگر خوشبختی خارجی‌ها باشیم یا در داخل تماشاگر بدبختی ایرانیان». این موضوع اوج سیاه‌نمایی و خلاف واقعیت است. یعنی نویسنده ایرانیان را حتی لایق تجربه خوشبختی در خارج از ایران هم نمی‌داند و به صورت ازلی مفلوک قلمداد می‌کند.

***شایان ذکر است این نوشته تنها نظر شخصی نویسنده است و به هیچ عنوان نقد محسوب نمی‌شود

نمایش «روزهای بی باران» به کارگردانی امین روزبهانی و با بازی سجاد افشاریان به طور کلی نمایشی قوی بود.

«روزهای بی باران» ترکیبی است از مونولوگ و دیالوگ و درباره عشق و جای خالی آدم‌ها صحبت می‌کند. این اثر نمایشی به اینکه عشق چقدر در زندگی آدم‌ها مهم است و جای خالی آدم‌ها چقدر می‌تواند بر زندگی فردی تاثیر بگذارد، می‌پردازد.

هسته و محور اصلی این داستان ماجرای تومور پوریا است. ماجراهای دیگری مانند طلاق او و گم شدن باران نیز به طور جسته و گریخته در حین نمایش مطرح می‌شوند که به نظر می‌رسد تنها برای زیاد شدن زمان تئاتر و هم‌چنین عاطفی کردن فضای نمایش استفاده شده‌اند. در صورتی که در علم نمایش موضوعی به نام «اقتصاد کاراکتر» وجود دارد که می‌گوید کاراکترهایی که لازم و ضروری نیستند باید حذف شود که نویسنده این کار را انجام نداده‌بود و به شخصه برای «من تماشاگر» حتی، که چیزی از علم نمایش و اقتصاد کاراکتر نمی‌دانم این موضوع قابل حس و ادیت کننده‌بود.

نکته حائز اهمیت دیگر: هنر تئاتر، هنری است که در مرحله‌ی نخست برای دیدن است و نه شنیدن! نمایش‌هایی را که بار شنیداری بسیار و بار دیداری اندک دارند در اصطلاح «رادیویی» می‌خوانند. نمایش «روزهای بی باران» از بار و بیان دیداری برخوردار نبود و در بیشتر لحظه‌ها و

معرفی کتاب

مهدی دبزانی
ورودی ۹۵ مکانیک

بارون درخت نشین
نویسنده: ایتالو کالوینو

این فرد سنت شکن، به قهرمانی برای مردم جامعه‌ی خود تبدیل می‌شود و نشان می‌دهد که به موفقیت و تغییرات سازنده باید با تعامل همگانی جامعه‌ی عمل پوشاند.

«خلاصه این که ما نیز انگیزه‌های بسیاری برای انقلاب داشتیم. افسوس که در فرانسه نبودیم! در این کشور همواره به علت توجه میشود و هرگز به معلول نمی‌پردازند.»

دریچه شعر

در سرم اینک صدایی بی امان آید همی
ضجه‌های شامگاه عاشقان آید همی

تا به کی هر شب نیاید خواب در چشمی رود؟
پس بگو با من مُسکن کی عیان آید همی؟

حالم دیگر به سان ببر زخمی گشته است
این نفس‌های پی‌پی کی به جان آید همی؟

فکر و ذکر هر شبم یک لحظه با او بودن است
گرچه برق چشم او همچون سنان آید همی!!

بارالها او دگر رفته‌است با یاری دگر
صحبّت با او برایم هفت‌خان آید همی

عشق او با قلب من دائم جدالی سخت داشت
چون که خونس در دلم خونی روان آید همی

آری آن تیرش به قلبم بد ملال‌آور نشست
چون که مژگان ابروانش چون کمان آید همی

«بسیار دیده شده‌است که مردمانی که برای آرمانی نه‌چندان روشن و مشخص مبارزه می‌کنند، مجبورند برای جبران گرسنگی و سستی انگیزه‌هایشان ظاهری بسیار جدی به خود بدهند.»

ایتالو کالوینو یکی از بزرگ‌ترین نویسندگان ایتالیایی می‌باشد. کتاب «بارون درخت نشین» یکی از شاهکارهای ادبیات معاصر و از برترین آثار این نویسنده است. داستان این کتاب در اواخر قرن ۱۷ میلادی و در خانواده‌ای اعیانی و فرصت‌طلب به تصویر کشیده شده‌است. روایتی از سنت شکنی یکی از فرزندان این خانواده در شیوه‌ی زندگی و تعامل با دنیای اطراف است. کودکی به نام کوزیمو که در دوازده سالگی بر اثر رفتارهای والدین خود و قوانین سنتی حاکم بر خانه، دست به اعتراض زده و تصمیم بر تغییر شیوه‌ی زندگی خود می‌گیرد. به بالای درختی در باغ خانه می‌رود و در آنجا اعتصاب می‌کند. رفته رفته به زندگی در بالای درختان انس می‌گیرد، تا آنجا که با خود عهد می‌کند که هرگز بر زمین قدم نگذارد؛ چنانچه در ابتدای کتاب نیز آمده است:

«پانزده ژوئن ۱۷۶۷ آخرین روزی بود که برادرم کوزیمو لاورس دو روندو با ما گذراند.»

داستان از زبان برادر کوزیمو روایت می‌شود، شخصیتی که علیرغم هم‌فکر بودن با برادر خود و آرمان‌گرایی مشابه، قدرت اعتراض و مخالفت را ندارد. این روایت به شکلی کاملاً زیرکانه ترس‌ها و تردیدهای افراد و همچنین اهدافی را که به دلایل مختلف محقق نمی‌شوند، نشان می‌دهد. به جامعه‌گریزی کوزیمو در عین توجه و انس با جامعه به شیوه‌ای هنرمندانه پرداخته می‌شود تا آن جایی که

صفحه آزاد کارآموزی!!

- ۱ - کارآموزی شما چطوری بود؟
- ۲ - چه پیشنهادهایی برای بهبود کارآموزی دارید؟
- ۳ - چه توصیه‌ای به افرادی که در آینده در جایگاه شما قرار می‌گیرند، دارید؟

عرفان بهاء‌لو

- ۱ - خیلی بد و خیلی سخت، کارهای شرکت بیشتر بیگاری بود
- ۲ - قبل از شروع کارآموزی یک جلسه توجیهی برای دانشجویان گذاشته شود و حدود وظایف کارآموز آنجا گفته شود که احیاناً دانشجو مورد بیگاری قرار نگیرد.
- ۳ - همیشه متواضع باشید اما خودتون رو دست کم نگیرید. نگذارید شرکت با شما از دید بالا صحبت کند.

تینا حاجی نژاد

- ۱ - وقت تلف کردن!
- ۲ - ساعت کمتر، آموزش بیشتر، جاهایی رو دانشگاه باهاش همکاری کنه که واقعا دغدغه ی مهندس تربیت کردن دارن، نه از سر باز کردن
- ۳ - از محیط استفاده نکنن، کار با دستگاه یادگیرن مخصوصا

محمد مهدی کرمانشاه

- ۱ - کارآموزی غیر هدفمند بود اگر از روز اول راهنمایی می‌شد قطعاً خیلی مفید تر سیری می‌شد.
- ۲ - کارآموزی ۱ چون دانشجویان واحد های زیادی پاس نکرده اند بهتر است در کار های ساختی و برای یادگیری مهارت های عملی بگذرد.
- ۳ - و بازهم به دنبال کار های ساختی بروند.

غزل قربانی

- ۱ - فهمیدم اوضاع مهندسا از پارسال تا امسال چقدر تغییر کرده ... پارسال تو کارآموزی ۱ بعد از اتمام من استخدام شدم و امسال دیدم شرکتتا حتی خودشونم کار ندارن چه برسه کارآموزا، یه سری مطالعات و آشنایی های خیلی مختصر
- ۲ - اگه قراره کارآموزی مفید باشه براتون جایی برید که حتما حتما سرپرست آدم پیگیری باشه...مرتب باهاتون در ارتباط باشه و گزارش بگیره...در غیر این صورت وقت تلف کردنه، قطعاً شرکتای خصوصی و کوچیک تر بهترم هستن
- ۳ - توی همون جواب دو گفتم!!

علی مظفری

- ۱ - کار در محیط خاصی به نام معدن :) ، تجربه ای گران بها و جذاب
- ۲ - تسهیل روند بروکراسی ، شناسایی کیفی و کمی شرکت های معتبر
- ۳ - به قصد یادگیری پا در میدان بگذارند که خرده علم پنج شش ترم حجاب یادگیری نشود.

باما در ارتباط باشید!

 @khamesh_mehvar

 @mehvargroup

 mehvar_group